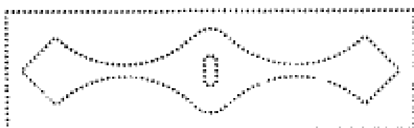
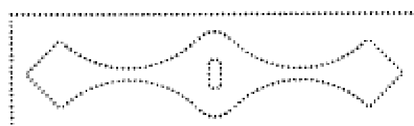
ILLUSTRERET TIDENDE

61. Aargang. Nr. 31	10 Kroner pr. Kvartal 1 Krone pr. Nummer	Redaktion og Expedition: Nørrevold 38. Telefon 8338	1. August 1920

De første Skridt —

KJØBENHAVNS HANDELSBANK

ETABLERET 1873 KJØBENHAVN TELEGR.-ADR.: HANDELSBANK

AKTIEKAPITAL (FULDT INDBETALT) KR. 50.000.000

RESERVEFOND KR. 25.000.000

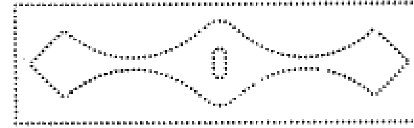
HOVEDKONTOR: HOLMENS KANAL 2

AFDELINGER:

GAMMELTORV 4 · SØLVGADE 84 · ST. KONGENSGADE 58

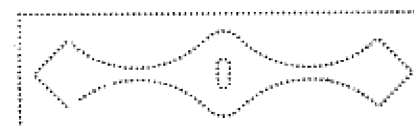
FILIALER I PROVINSEN:

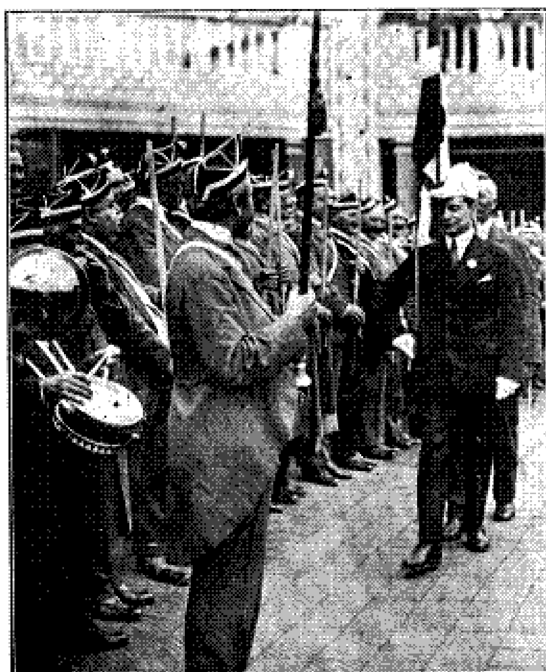
Aabenraa . Handelsbanken i Aabenraa
Aarhus . . . Jydsk Handels- og Landbrugsbank
Esbjerg . . . Handelsbanken i Esbjerg
Graasten . . Handelsbanken i Graasten
Haderslev. Handelsbanken i Haderslev
Horsens . . Banken for Horsens og Omegn
Odense . . . Handelsbanken i Odense
Randers . . . . Handelsbanken i Randers.
Rønne . . . . . Kjøbenhavns Handelsbanks Filial i Rønne.
Sønderborg. Handelsb. i Sønderborg.
Toftlund. . . . Handelsbanken i Toftlund
Tønder . . . . . Handelsbanken i Tønder
Viborg . . . . . Handelsbanken i Viborg

— ud i Livet.

(A. Müller fot).

Fra Tivoliforeningen »Vias Skovtur.

HVOR LAA PARADISET

EN LILLE BIBELSK STUDIE

(Med et Kort)

Gennem hele Middelalderen har den menneskelige Tanke beskæftiget sig med Spørgsmaalet om, hvor Bibelens Paradis laa. Det er de mest fantastiske Teorier, man har stillet op, og saa er Sagen i Virkeligheden slet ikke saa indviklet, som den ser ud til.

Man har ment, at Paradiset fandtes paa en af de ostindiske Øer; og man har villet søge det i Armenien. Ja, der er endogsaa dem, der har villet vide, at Paradisets Have har ligget paa Nordpolen, hvor der jo i meget gamle Tider har været tropisk Klima.

Da Spanierne efter Columbus Opdagelse af Amerika foretog de store Erobringer og Ekspeditioner til denne Verdensdels sydlige Del, traf man paa de vældige Floder, som fra Sydamerikas Indre flyder ud i Atlanterhavet, og man mente da i ramme Alvor, at man ved ved at finde to af de fire Floder, der efter Bibelens Beretninger strømmer ud fra Paradiset.

En Ting betragtede man som givet: Paradisets Have var ikke blevet fjernet fra Jorden, efter at Menneskene var drevet ud derfra. Det fremgik nemlig deraf, at Haven blev bevogtet af Keruber, der hindrede Menneskene i at vende tilbage til den guddommelige Have.

I første Mosebogs 2det Kapitel 8de Vers er Paradishaven nøjagtig beskrevet, og man har der i denne Beskrivelse faaet et Fingerpeg mod, hvor Paradiset har ligget, men denne Beskrivelse har rigtignok ogsaa givet Anledning til de mange forvirrede Teorier netop om denne Beliggenhed.

Bibelen fortæller, som vi ved, følgende om Paradiset: »Herren plantede fra Begyndelsen en Have i Eden, og der satte han Mennesket, som han havde skabt .... Og en Flod var der i Eden, og denne Flod delte sig i fire Hovedstrømme.

Navnet paa den første var Pison, der løb om hele Landet Chavila, hvor der findes Guld, og dette Lands Guld er fint. Der findes ogsaa Røgelse og Ædelstenen Sardonyx.

Den anden Flods Navn var Gihon, der løber om hele Landet Kusch. Den tredie Flod hed Chid-dekel, der gik østen om Assyrien, og den fjerde Flod var Eufrat.«

Vi har straks her et vigtigt Fingerpeg i Flodnavnet Eufrat, men samtidig ved vi ogsaa, at det gamle Navn for Floden Tigris er Chiddekel, der senere gik over til at hedde Diklat, hvoraf saa Navnet Tiglat er dannet, men Perserne, som bagefter erobrede Mesopotamien, ejede ikke Bogstavet L. og udtalte Ordet Tigrat, hvoraf den nuværende Betegnelse Tigris er dannet.

Man har derefter straks de to Paradisfloder fastslaaet, og idet man gik videre efter Bibelens Angivelser, søgte man de to andre i omvendt Orden, saaledes at man vilde have først Gihon øst for Mesopotamien og dernæst Pison endnu længere inde i Asien.

Her har vi imidlertid allerede den første store Fejl, der har givet Anledning til de vildeste Antagelser om Paradisets Beliggenhed. Man har ment, at den store Paradisflod, hvori de fire andre forenes, maatte søges et Sted langt nord for Mesopotamien, og at Gihon og Pison maatte være identiske med de to indiske Floder Indus og Ganges.

Vi skal tværtimod den modsatte Vej, og Nøglen til Forstaaelsen heraf findes i assyriske Kileindskrifter sammenholdt med Bibelstudier. Vi finder nemlig derved, at det Assyrien, som vi kender i det nordlige Mesopotamien, ikke er Assyrernes oprindelige Hjemland.

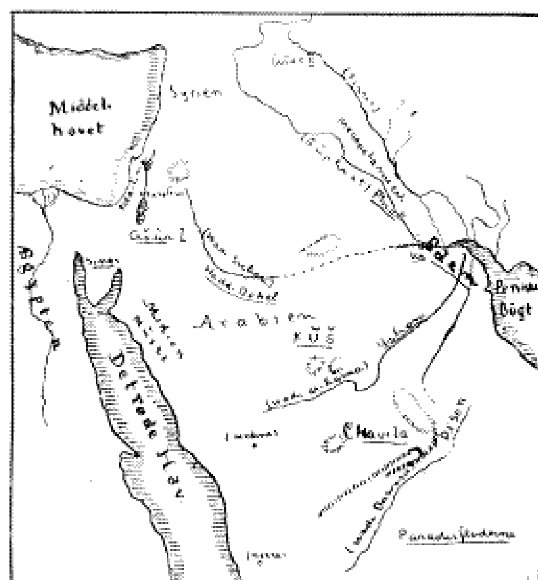
Assyrerne var oprindelig en arabisk Stamme, der er vandret fra Arabien op gennem Syrien, og deres første Hjemland laa i Landet Schur i Østjordanlandet.

I dette Land findes en Sænkning, der gaar tværs gennem Ørkenen over til Mesopotamien, og denne Sænkning, der endnu i vore Dage er vandførende, har i de ældste Tider været en mægtig Flod, der førte over til den persiske Havbugts nordligste Del.

Wadi-Sirhan hedder denne Dal, og det er den, der i gamle Tider har baaret Navnet Chiddekel. Da Assyrerne saa i det 3die Aartusinde før Kristi Fødsel vandrede mod nord og bøjede mod Øst for derpaa at erobre den nordlige Del af Mesopotamien, bragte de det gamle Flodnavn med og gav det til den nye store Strøm, men derved skal altsaa den anden Paradisflod søges Vest for Eufrat, og vi skal nu undersøge, hvilke Floder, der her var Tale om.

Den tredie Paradisflod hedder Gihon, der løber om hele Landet Kusch. Man har oversat Kusch ved Morlandet, og derved er Opmærksomheden blevet henvendt paa Afrika.

Det laa da ret nær at antage Nilen for identisk med Gihon, men denne Antagelse beredte umægtelig store Vanskeligheder, thi hvordan skulde man sætte den ægyptiske Flod i Forbindelse med Eufrat og Tigris. Der er her givet nogle forvirrede og taagede Forklaringer, gaaende ud paa, at Nilen gennem en underjordisk

Kanal skulde staa i Forbindelse med Mesopotamiens Floder, og man mente saa atter, at dette faldt udmærket sammen med, at Pison løb gennem Guldlandet, der skulde ligge syd for Ægypten.

I Folketavlen (Første Mosebog, 10de Kapitel) finder man nemlig i 28de og 29de Vers, at Chavila ligger nær ved Saba og Ophir, der i Følge Salomo's Historie (Første Kongernes Bog, Kapitel 10, og anden Krønikernes Bog, Kapitel 9) netop var Guldlandene mod Syd.

Man har villet henlægge Salomo's berømte Guldland til Centralafrika, og følgelig maatte den fjerde Paradisflod søges i en af de store Floder, der udspringer fra det mørkeste Afrika.

Denne Antagelse er dog lige saa mørk, som man har villet gøre selve den omtalte Verdensdel til.

De nyeste Studier, saavel over Assyriske Indskrifter som Fundene fra de gamle og rige Kulturlande i Sydarabien, viser, at Saba og Ofir og Chavila maa søges paa den arabiske Halvø.

Dermed falder ogsaa Teorien om Nilen som den tredie Paradisflod bort, og vi vender Blikket mod Arabiens Kort.

Vi finder her en stor Sænkning, der i sin Bund er vandførende, og som i gamle Tider maa formodes at have været en Flod, det er Wadi-Dawasir, der løber udenom et Højland og fører op mod den persiske Havbugt.

Nord for Wadi-Dawasir fører endnu en Sænkning fra Arabiens Indre op mod den persiske Havbugt, nemlig Wadi-ar--Rumma, der ligeledes omflyder et Højland.

Vi opstiller nu den Antagelse, at Wadi-Dawasir er identisk med Bibelens Pison, og at vi i Wadi-ar-Rumma genfinder Gihon. Og der eksisterer da ogsaa Kileindskrifter, der bekræfter Teorien.

Disse Indskrifter fortæller nemlig, at Mesopotamiens ældste Beboere hentede Asfalt fra Chid-dekel, de hentede Bygningssten fra Gihon og Ædelsten fra Pison. Men samtidig var Pison en Handelsvej til Kulturlandene i Syden, hvorfra Røgelsen og Guldet kom til Mesopotamien.

Dermed er vi naaet et langt Skridt frem til Bestemmelsen af Stedet, hvor Paradiset har ligget.

Ser vi nu paa Bibelens geografiske Beskrivelse, saa vil man lægge Mærke til, at Landet Eden er nævnt uden nogen nærmere Forklaring, og det samme gælder om Floden Eufrat. Deraf kan det sluttes, at man — paa den Tid da Første Mosebog blev nedskrevet — gik ud fra, at saavel Eden som Eufrat var almindelig bekendt, men derimod trængte de tre andre Floder til en nærmere Forklaring, der straks gjorde det klart, hvor de skulde søges.

Endelig er der den ene Flod, der deler sig i de fire andre. Det er intet Under, at man har haft stor Vanskelighed ved i tidligere Tider at finde, hvor den laa, thi der eksisterer slet intet Spor af den i vore Dage.

Sagen er nemlig den, at de nyere geologiske Studier har godtgjort, at den persiske Havbugt i ældre Tider, ja endnu saa sent som paa Aleksander den Stores Tid i sidste Halvdel af det fjerde Aarhundrede før Kristi, gik længere op i Landet, saaledes at de nuværende Floders, Eufrat og Tigris', Udløb foregik umiddelbart i Havbugten, de forenede sig ikke som nu i Schatt-el-arab, og der, hvor denne Flod nu løber, var der en lang smal Bugt, der drejede over mod nordvest.

Det er denne smalle Bugt, der kan opfattes som en bred Flod, der har optaget Eufrat, Wadi-Sirhan, Wadi-ar-Rumma og Wadi-Dawasir, og denne »Flod« er identisk med Floden, som løb gennem Edens Land.

Ser man den bibelske Beskrivelse nøje igennem, saa vil det i Virkeligheden ikke fremgaa med Klarhed, at denne ene store Paradisflod udspringer i selve Paradishaven, man kan med lige saa stor Ret sige, at de fire andre Floder løber ud i denne Strøm, og derved simplificeres Forklaringen i højeste Grad.

Vi vil derfor komme til det Resultat, at Bibelens Eden var den sydligste Del af Babylonien.

Men ogsaa paa anden Maade kan man gennem Kileskriftsstudierne faa støttet denne Antagelse, at Paradishaven har ligget i Babylonien. For det første er det et ægte babylonisk Træk, at Haven vogtedes af Keruber, idet disse Dæmonskikkelser, som afbildes i Tyreskikkelse med Menneskehoved, almindeligvis sattes uden for som Vogtere af baade Paladser, Templer og Lysthaver.

Endvidere kan vi i Kong Salmanasser II's Indskrifter finde Betegnelsen Gudehave for Sydbabylonien.

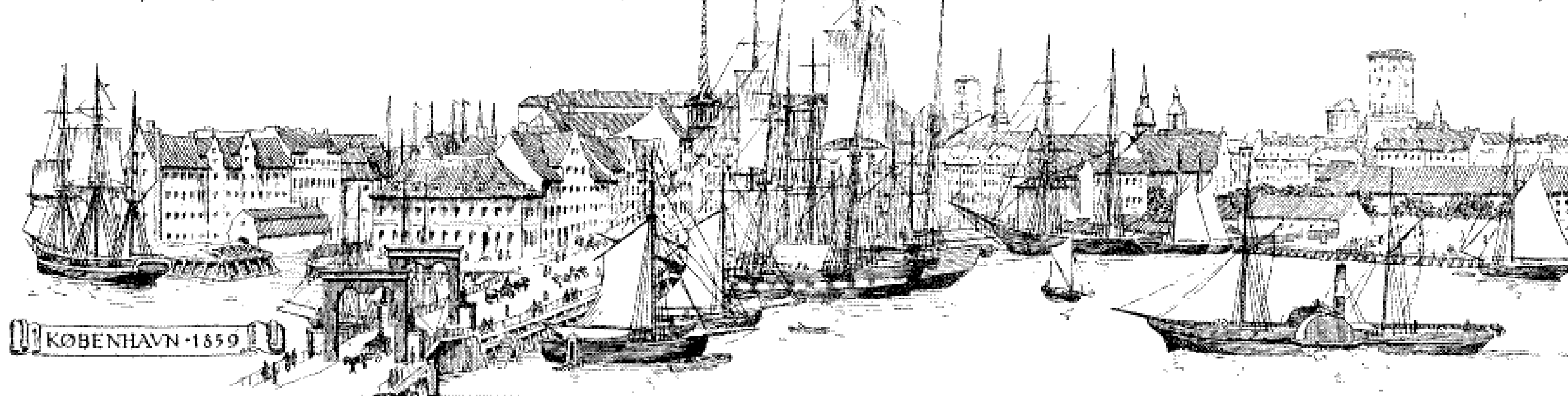
Der findes nemlig Navnet Kar-Duniasch, der betyder Guden Dunias' Have, og dette Gudenavn er ensbetydende med »den øverste Herre«.

Navnet Kar er imidlertid ikke et semitisk Ord. Paa assyrisk hedder Have Ginu, og vi finder ogsaa ved Siden af Kar-Duniasch Betegnelsen Gin-dun-i-scha, der fører Tanken hen paa det bibelske Navn Gan-Eden.

Og hvad endelig angaar selve Navnet Paradiset, da har vi denne Betegnelse fra det græske Paradeisos, som oversat betyder en Lysthave eller Dyrepark, og som kommer fra det gammelpersiske Ord pairidaeca, der maaske igen stammer fra Assyrisk.

Niels Meyn.

·ILLUSTRERET TIDENDE·

Nr. 31 — *København, den 1. August 1920.* — 61. Aarg.

"DEN ENDELIGE OG RETTE GENFORENING"

Som bekendt deltog Formanden for Venstre, Kirkeminister *I. C. Christensen*, ikke i Genforeningsfestlighederne, fordi hans Helbred ikke tillod at blive udsat for de Følelsesudbrud, et saa stærkt nationalt Sind som Hr. I. C. Christensen ikke kunde undgaa ved denne Lejlighed. Festerne er forbi og Fremtidens Arbejde skal begynde, derfor har vi ønsket at bringe en Udtalelse af Venstres Fører.

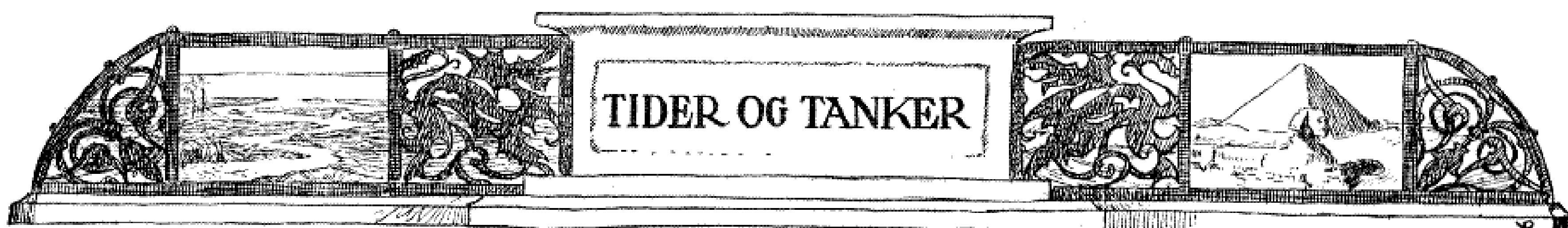
Efterat Guds evige Retfærdighed er
gaaet hen over vort Folk og har givet os
de sønderjydske Landsdele, vil denne
Gave i dybeste Forstand blive en Fol-
kegave. Det skal nu vise sig, om
vort Folk har saa megen Villie og Kraft
til Sammenhold, at det formaar at
skabe sig et fælles Folkehus. De søn-
derjydske Landsdele bør ikke blive en
Udbygning til Huset, men fortrinsvis
indbygges i dette saaledes, at alle Dan-
ske har et virkeligt Fælleshjem.
Dette er den endelige og rette Gen-
forening, for hvilken vi alle maa
arbejde.

København den 26. Juli 1920

J. C. Christensen

Elfelt fot.

Af W. *THULSTRUP.*

DET gamle Hus, som for 100 Aar siden laa paa Nørregade lige ved Siden af Petri Kirkeplads, der hvor nu Telefonhuset ligger, har skænket os to Hundredaars Jubilæer i Juli 1920.

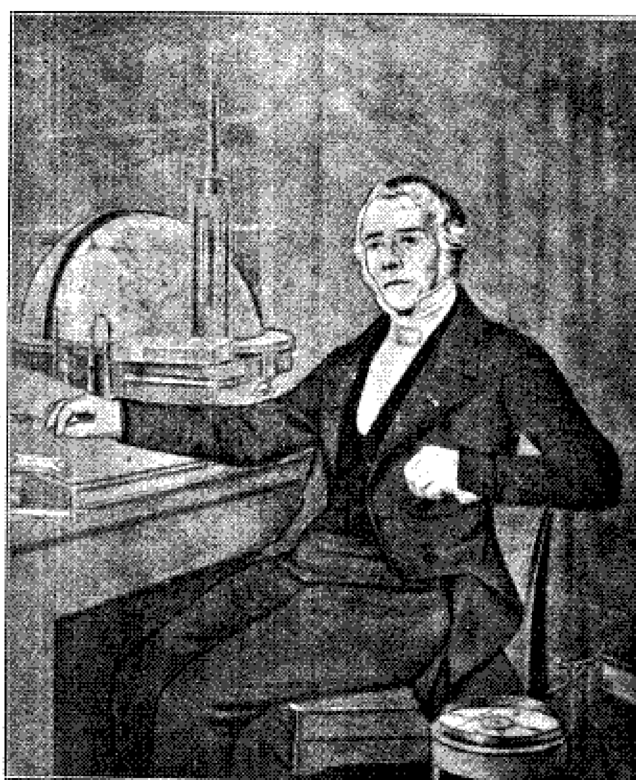
Den 16de Juli 1820 blev Studenterforeningen stiftet i Professor H. C. Ørsteds Auditorium. Den 21de udsendte Danmarks første store *Hans Christian* sit verdensberømte lille Skrift EXPERIMENTA CIRCA REFECTUM CONFLICTUS ELECTRICI IN ACUM MAGNETICUM, hvorved Opdagelsen af Elektro-Magnetisme blev meddelt den videnskabelige Verden.

I dette vidunderlige lille Land, hvorfra undertiden de største Tanker er udgaaet, har man en forunderlig Lyst til at nivellere. Rager nogen for højt op over Folket, skal han »nøffes«, som vor anden store Hans Christian siger. Nu lader det sig jo ikke nægte, at Elektro-Magnetismens Paavisning og Lovene for dens Virkning er en af de mest epokegørende Opdagelser, Videnskaben gjorde i det nittende Aarhundrede, thi i dens Følge udvikledes alle de praktiske Anvendelser af den elektriske Kraft, som vi nu anser for selvfølgelige og uundværlige: Telegrafi, Telefoni, Motorkraft og Lys, foruden utallige andre tekniske Processer. Og medens Danmark burde have gjort alt for i den store Verden at fastholde den Berømmelse, Samtidens videnskabelige Verden i rigt Maal ydede vor store Landsmand, smukkest udtrykt i William Herchells Udtalelse, at i den videnskabelige Verden pegede Magnetnaalen kun i een Retning, og det var imod Hans Christian Ørsted, udviklede der sig her hjemme lidt efter lidt en Mythe om, at det var ved det rene blinde Tilfælde, Ørsted opdagede Elektro-Magnetismen.

Det er saa langt fra Tilfældet. At Elektriciteten udøvede Indflydelse paa Magneten, var kendt forud, man vidste, at Lynnedslag kunde virke forstyrrende paa Skibskompasset, men til at udfinde Lovene for denne Paavirkning og i det hele fastslaa Elektromagneten som videnskabelig Kendsgerning, brugte Ørsted omtrent otte Aar. Saadan rent tilfældigt var det altsaa ikke.

Studenterforeningen var stiftet i det Hus, hvor disse for Verdensudviklingen saa betydningsfulde Eksperimenter var udførte. Da det kom til, at Konsistoriums Medlemmer skulde udtale sig om den nye Forenings Dannelse, sluttede Ørsted sig paa en ret kølig Maade til dem, der uden at udtale nogen egentlig Fordømmelsesdom dog mente, at et saadant Samfund var lidet paakrævet og havde ringe Sandsynlighed for at bestaa. Mon ikke Ørsted her var den gode Kollega, der i Kraft af sin elskværdige og fine Personlighed ikke vilde gaa imod sine Embedsbrødre. Hans og Broderens kammeratlige Samliv med Oehlenschläger, Henrik Steffens, Jakob Peter og Ole Hieronymus Mynster maatte sikkert stemme ham til Forstaaelse af Ungdommens Trang til Samvær.

Ikke alene som Fysiker var Ørsted den højt udviklede Videnskabsmand. Han var i høj Grad litterært interesseret. Hans aandelige Udvikling falder i det romantiske Gennembruds Morgenrøde, og han forblev ikke upaavirket deraf. Trods den noget mangelfulde Undervisning de to Apotekersønner fik

Hans Christian Ørsted.

i Rudkøbing, blev de flinke Studenter, og deres fremragende Begavelser røbede sig i den Hurtighed, hvormed de tilegnede sig ikke alene Naturvidenskaben og Jurisprudensen, men ogsaa en aandelig Udvikling, der naaede ud over det almindelige.

Da H. C. Ørsted efter sin Embedseksamen fandt sit første Levebrød ved at bestyre Løveapoteket, imedens Etatsraad Manthey var udenlands, og tilmed holdt dennes Forelæsninger i Kemi ved det kirurgiske Akademi, var han rustet med betydelige videnskabelige Kvalifikationer, han havde flere Universitetspræmier for Afhandlinger, han havde Doktorgraden og blev ogsaa snart udnævnt til Adjunkt ved det kirurgiske Akademi.

Sin betydeligste Udvikling og Paavirkning fik han imidlertid ved sine Udenlandsrejser, hvoraf de to første var Studierejser, den tredje en Triumfrejse, hvor han fra alle Sider hædredes som den store Opdager, og hvor han havde sit bekendte Møde med Goethe, der betragtede ham som naturvidenskabelig Kollega.

Ikke alene Elektro-Magnetismen er Resultatet af hans Forskergeni. Han er ogsaa Aluminiets Opdager og paa flere af Fysikens Omraader har han gjort betydningsfulde Iagttagelser. Vi Danske har i Navnene Ilt og Brint et sprogligt Mindesmærke om Ørsted, som vi ikke bør bortkaste for hverken Surstof og Vandstof eller Oxygen og Hydrogen.

Ørsted har stiftet saavel Polyteknisk Læreanstalt som »Selskabet for Naturlærens Udbredelse«. — For Polyteknikerne er han selvsagt den store Hero, hvis Navn overstraaler alle andres. Han havde fortjent af sine polytekniske Efterfølgere, at det, som i saa høj Grad karakteriserede ham, saavel den stringente Videnskabsmand som det alsidigt kultiverede, gennemdannede Menneske, var blevet holdt i højere Hævd paa hans Læreanstalt. Vore Ingeniører gør i videnskabelig Henseende gennemgaaende ikke Ørsteds Navn til Skamme, men deres kulturelle Uddannelse kunde uden Skade for Standens Dygtighed have indtaget en mindre askepotmæssig Stilling, end den i hvert Fald i et vist Tidspunkt har gjort.

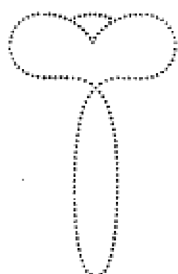
Til Studenterne blev Ørsteds Forhold stadig mere intimt. Han indmeldte sig i deres Forening, tog Del i dens Fester og blev den 7de Novbr. 1850 Studenterforeningens fjerde Æresmedlem. Da var de tre første: Rahbek, Thorvaldsen og Oehlenschläger gaaet bort, og den 18de Marts 1851 fulgte Studenterne Hans Christian Ørsted til Graven.

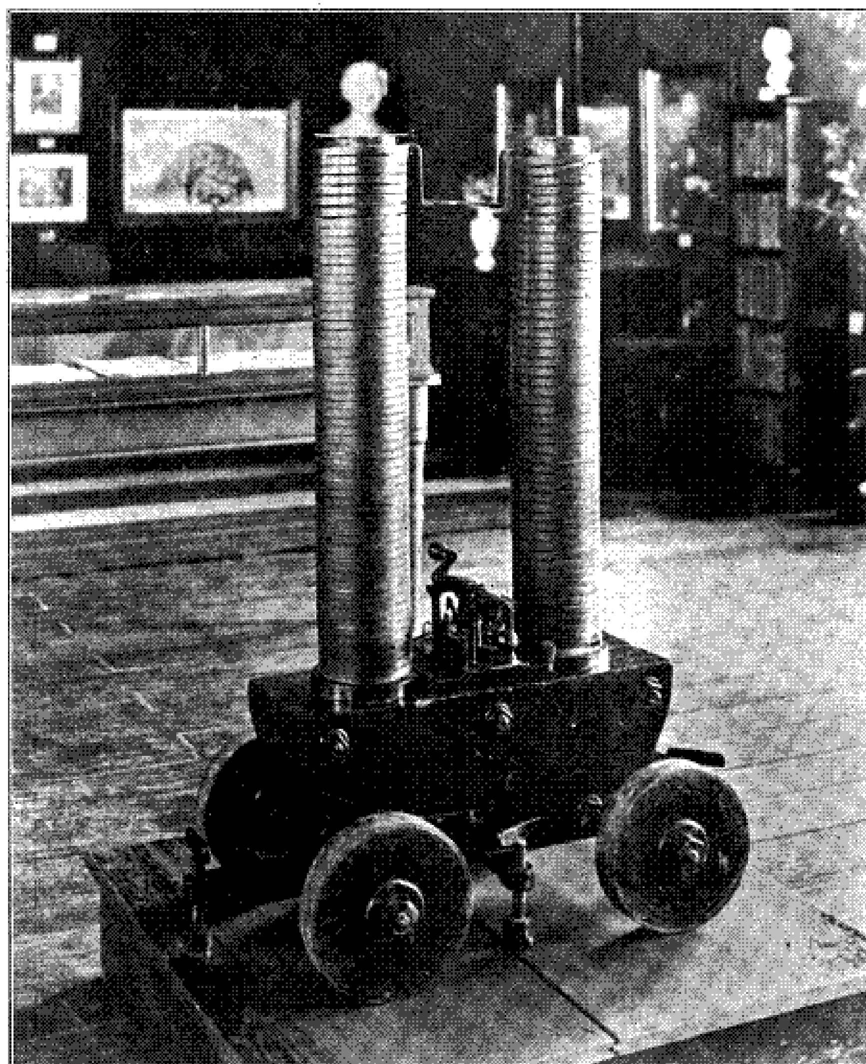
Nu staar hans Marmorbuste i det store Galleri i Studenterforeningens Festsal. Der var en Tid, da man kun havde en Gibsbuste af ham, den stod i Foreningens Konversationstue. At Medlemmerne bevarede deres Veneration for ham, kunde man muligvis udlede af en bekendt Anke i Foreningens dertil indrettede Protokol saalydende:

H. C. Ørsted
Foreslaaes børsted,
I Mangel heraf hvidtet,
Id est: skilt af med Skidtet.

Som H. C. Ørsteds store Opdagelse ligger bag ved al Elektroteknik, og paa en Maade er Aanden i den materielle Verdens Kraftudfoldelse, saaledes bør vi i Mindet om vor store Landsmand, hvis bekendte Bog: Aanden i Naturen, ikke bærer sit Navn forgæves, ikke forglemme hvorledes han selv forbandt Naturvidenskab og Aandfuldhed. Begge disse Sider hører med i Billedet af hans ædle Personlighed.

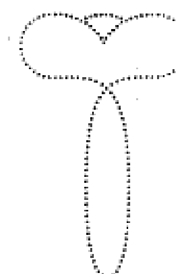
Fra H. C. Ørsted Udstillingen

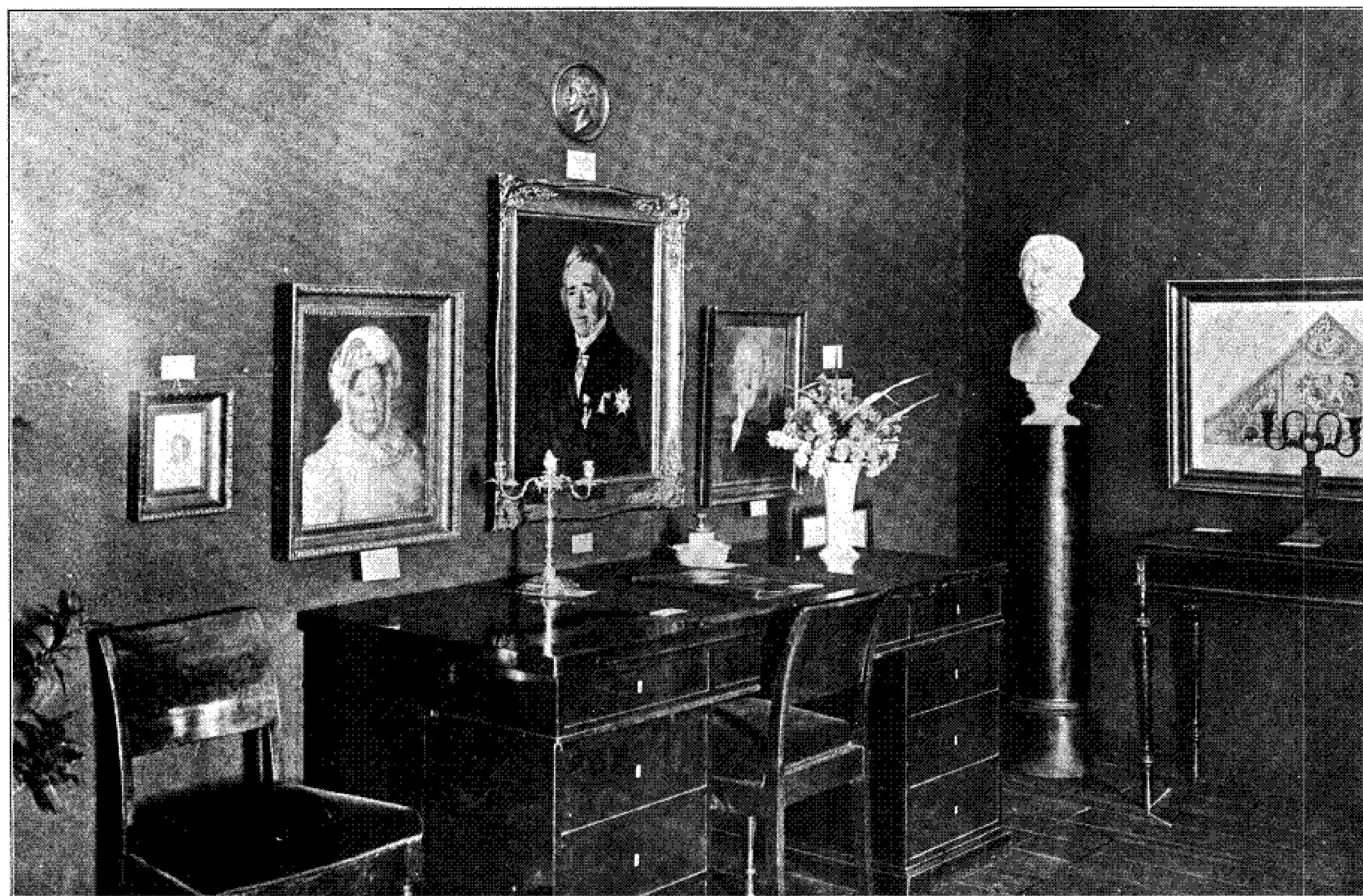

Den af H. C. Ørsted konstruerede Kæmpe-Elektromagnet.

Paa Polyteknisk Læreanstalt

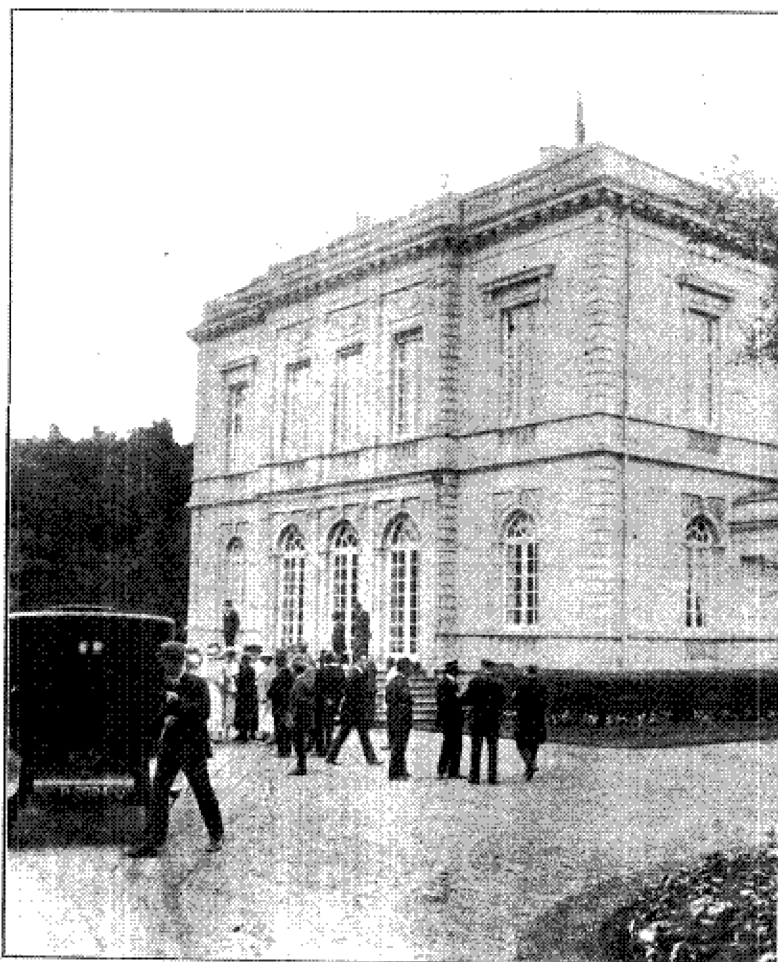
Damgaard fot.

Et Interiør fra Udstillingen med Ørsteds Skrivebord og flere gamle Familieportræter.

OMKRING SPA

LYNSKUD FRA DEN INTERNATIONALE KONFERENCE

Villa »La Freneuse«, hvor Konferencen blev afholdt.

En fortrolig Samtale mellem *Lloyd George* og Lord *Curzon*.

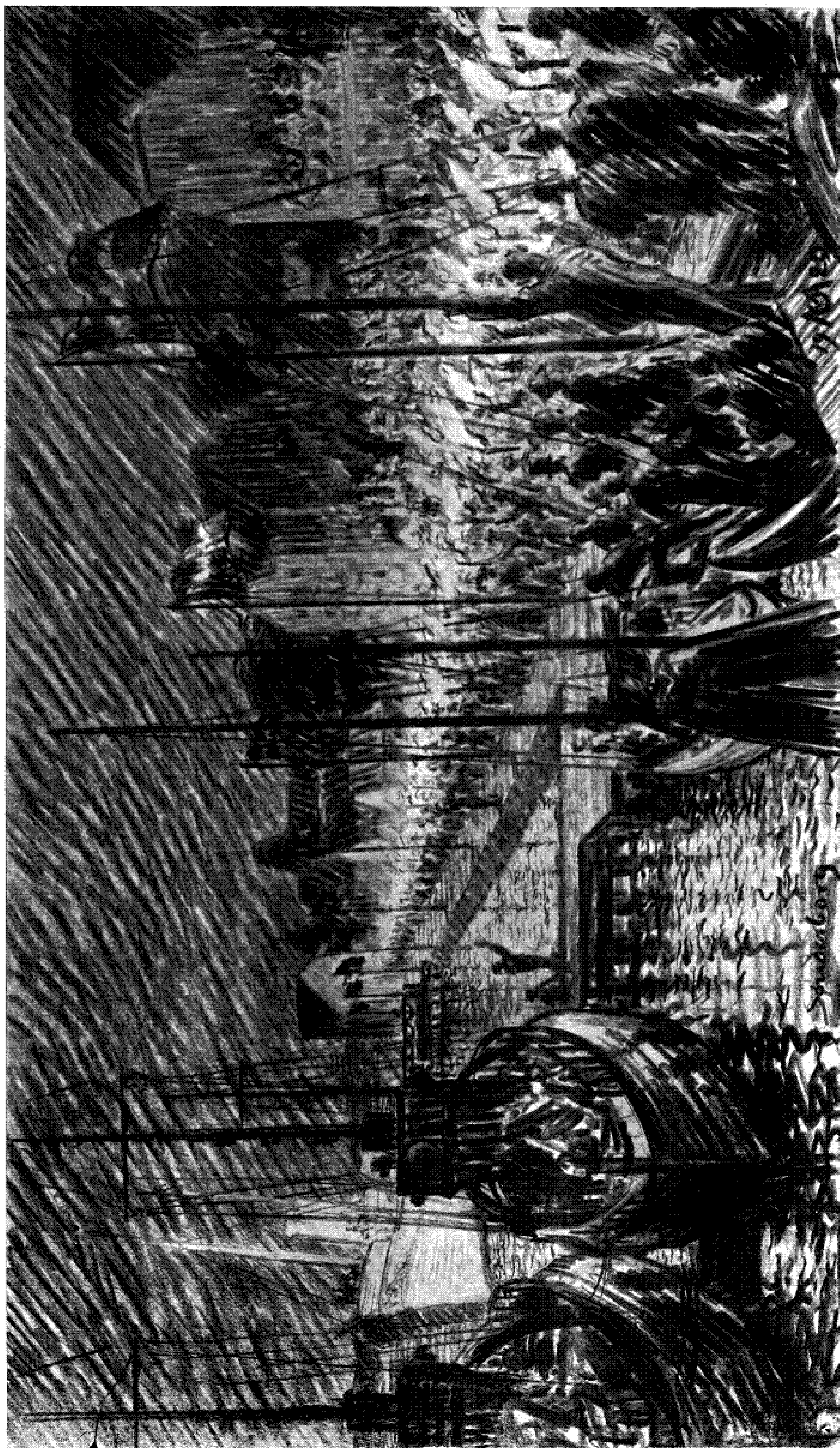
Øverst: Den franske Ministerpræsident *Millerand*. — I Midten: Den italienske Udenrigsminister Grev *Sforza*. — Nederst: Den græske Ministerpræsident *Venizelos*.

Lloyd George og Lord *Curzon*.

Øverst: Den tyske Rigskansler *v. Fehrenbach*. — I Midten: Japans Repræsentant, Baron *Chinda*. — Nederst: Den tyske Udenrigsminister *Simons*.

Kultegning af Professor Oscar Matthiesen.

Sønderborgs danske Borgere bringer Kongen et Fakkeltog om Aftenen den 11. Juli.

Generalmajor *Frederik Wagner.*

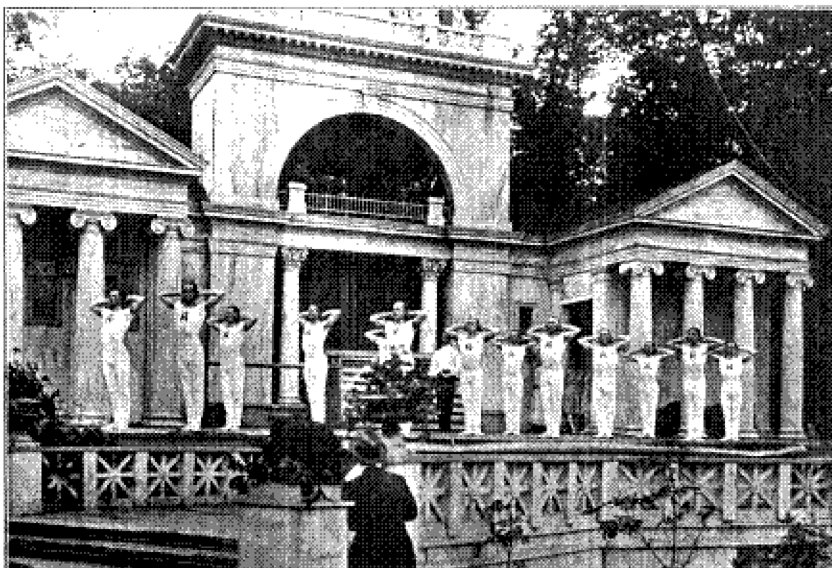
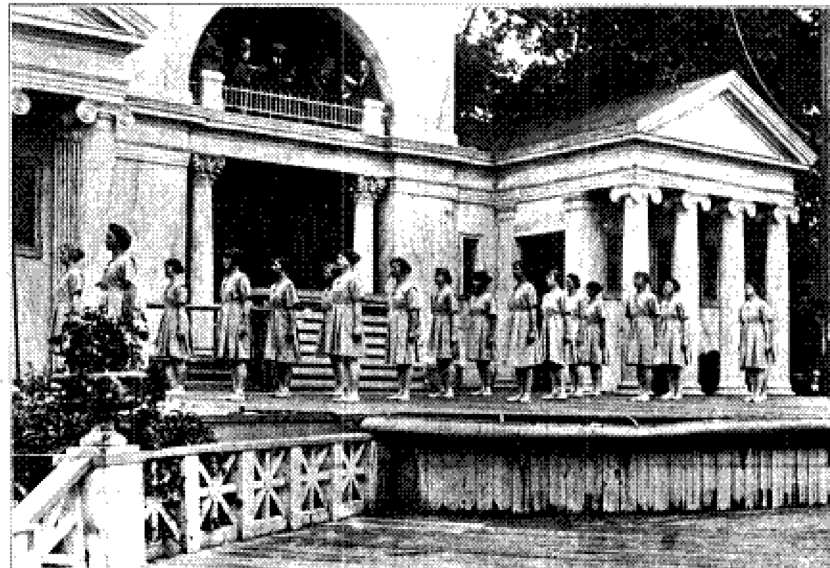

Oberst *Th. Warishoffer* (Veteran fra 64) fyldte den 22. Juli 85 Aar.

Christoffer Bruun.

Generalmajor Frederik Wagner, der den 29. Juli fyldte de 80, er kendt i vide Kredse for sit patriotiske Sindelag og sin varme Interesse for nationale Formaal. Han er ikke alene Veteran fra 64, som han deltog i som ung Løjtnant, men ogsaa Veteran som den sønderjyske Sags Forkæmper siden. Foruden at have gjort Tjeneste baade som aktiv Officer og som Lærer ved Officersskolen, sidst som Chef for vort Artilleri, har Generalmajor Wagner udfoldet en omfattende Virksomhed i Teknikens Tjeneste som ledende Ingeniør ved forskellige industrielle Anlæg og som Forfatter af en Række Lærebøger og Afhandlinger. Han var Medstifter af Teknisk Forening 1877 og dennes Formand fra 1898 til 1903, var Dommer ved Udstillingerne i København 1888 og Malmø 1896 og raadgivende Ingeniør ved Marmorkirkens Opførelse. Hans Navn er knyttet til den Wagnerske Feltbaare, som han er Opfinder af. Generalmajoren har desuden som Amatør dyrket Kunsten; hans nydelige Soldater-Statuetter er kendt af vide Kredse.

Den kendte Landskabsmaler, Professor *Godfred Christensen* fyldte den 23 Juli 85 Aar.

Ifølge Meddelelse fra Norge er den kendte Præst og Højskolemand Christoffer Bruun afgaaet ved Døden i en Alder af 81 Aar. — Christoffer Bruun var paa forskellige Maader nært knyttet til Danmark. I sin Ungdom begejstredes han ved Læsningen af Kierkegaards Skrifter, men kom senere gennem danske Venner, blandt andre de to senere saa kendte Højskolemænd Ludvig Schrøder og Ernst Trier, under Paavirkning af Grundtvigianismen, der fik afgørende Indflydelse paa hans aandelige Udvikling. — I Krigen 1864 deltog han som frivillig og var blandt andet med i Kampene ved Dybbøl. — 1867 grundlagde han en Højskole i Gudbrandsdalen og ledede den selv til 1893, da han traadte i Kirkens Tjeneste og blev først Kapellan, senere Præst ved Johannes Kirken i Kristiania. — Baade som Taler og Skribent har Christoffer Bruun gjort en betydelig Indsats i Norges Aandsliv. Han var en meget oprindelig og selvstændig, men tillige en ædel og trofast Natur, der trods megen Modgang og Modstand var sine Idealer tro til det sidste. —

Det mandlige og det kvindelige Gymnastikhold, der skal repræsentere Danmark ved Olympiaden i Antwerpen.

BORT MED TOBAKKEN!

Fra den internationale Anti-Tobaks-Kongres, der afholdtes i København Søndag den 25. og Mandag den 26. Juli.

FRA SØNDAGENS STORE SVØMMEOPVISNING

(A. Müller fot.)

Øverst: Distance-Svømningen Knippelsbro—Helgoland. Damerne med Ledsagerbaade. — *Otto Hansen* (med Bægeret), der vandt Mesterskabet i Bjergning.
Nederst: Frkn. *Frydensberg Clausen* og *Louise Petersen*, der vandt Mesterskabet i Kunstudspring for Damer. — Herrerne starter til Distancesvømning.

Panorama af —

A·N G O L A

Den i alle Lande stadig stigende Efterspørgsel efter Raaprodukter til Industrien, hovedsagelig Fedtstoffer, hvoraf en meget stor Del udgøres af Plantefedtstoffer, maa selvfølgelig henlede Opmærksomheden paa de oversøiske Lande, som er i Stand til at yde betydelige Bidrag til at afhjælpe denne Mangel.

Gennem et mangeaarigt Ophold i forskellige afrikanske Kolonier har jeg haft Lejlighed til at iagttage de Muligheder, der foreligger for en Udbytning af de af det tropiske Klima specielt favoriserede Egne.

En af de mest frugtbare Kolonier i Vest-Afrika er uden Tvivl Angola, bedre kendt som Portugisisk Vest-Afrika.

Denne Koloni har alle Betingelser for at blive en af de mest indbringende paa den vestafrikanske Kyst, da store Strækninger egner sig fortrinlig til agrikulturelle Formaal, medens andre Dele er rige paa Mineralier. Af Landets Produkter kan fremhæves: Bomuld, Sukker, Palmeolie, Kokos, Gummi, Kaffe, Bonner, Harpiks, Majs, Tobak samt Bivox.

Desværre har Forholdene i Angola været saaledes, at Europæere kun i ringe Grad har beskæftiget sig med Opdyrkningen af Landet. Den største Del af Befolkningen driver ganske vist Handel med Landets Produkter, men hovedsagelig ved Byttehandel med de Indfødte. — De forskellige portugisiske Firmaer, som i en Aarrække har været etablerede i Kolonien, har oprettet Filialer i det Indre af Landet, hvortil de Indfødte bringer det Kvantum af Produkter (hovedsagelig Majs, Bonner, Tobak og Gummi), som de mener at kunne undvære, for at bytte disse med andre Varer saasom billigt Tøj, tørret Fisk, Salt etc. etc.

Da som bekendt den indfødte Befolkning paa Grund af dens »Afholdenhed« fra Arbejde, kun dyrker saa meget Land, som er nødvendig for at dække dens eget Behov, er Udbyttet ikke særligt stort, og det er endda til Tider nødvendigt at importere for Expl. Majs fra Laurenço Marques, den portugisiske Besiddelse paa Ostkysten af Afrika.

Plantagen Hanha do Norte ved Benguella. — Oliepalme.

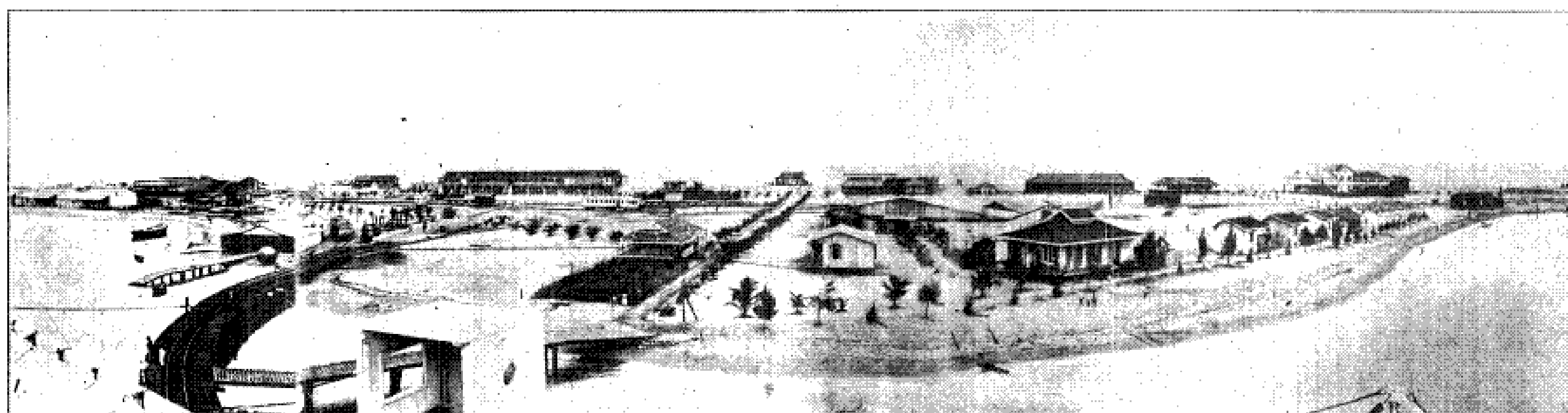
Der findes selvfølgelig hist og her Plantager, der drives af portugisiske Farmere, samt fra Syd-Afrika indvandrede Boer, og ganske enkelte portugisiske Selskaber, der har forsøgt Plantagedrift. Sidstnævntes Styrelse har imidlertid vist sig at mangle det til en saadan Storbedrift nødvendige Kendskab og Initiativ. — Resultatet har derfor selvfølgelig været, at Landet ikke en Gang kan brødføde sig selv, da den absolut nødvendige Interesse for Udbytningen af de agrikulturelle Muligheder mangler.

For Expl. kan man i de Egne, hvor Regnen kommer sent paa Saisonen, og hvor Befolkningen kun ligger med meget smaa Beholdninger Mais etc., daglig paa Vejene se Lig af Indfødte, der er døde af Sult. Et saadant Forhold er selvfølgeligt ganske meningsløst, da Landet kan frembringe en saadan Masse Levnedsmidler, at der endog burde finde en større Export Sted.

Saadanne regnløse Perioder bliver udnyttede stærkt af de derværende, mindre samvittighedsfulde Handlende og Farmere, som da rejser rundt i de udsultede Egne, og tiltusker sig Kreaturer mod Majs og Bønner. For en Sæk med 75—100 Kilo Majs forlanges der en Okse, og for 50 Kilo en stor Kalv. Resultatet er selvfølgelig, at Befolkningen forarmes, og i mange Tilfælde endda maa fortære sit til Udsæd beregnede Kvantum Majs.

Betydelige engelske, franske og tyske Selskaber har allerede før Krigen forsøgt at erhverve større Arealer Land for at beplante disse med Oliepalmer, Mais, Hvede, Sisal etc., men den portugisiske Regering, som har skiftet ret ofte, siden Portugal blev Republik, har endnu ikke kunnet bekvemme sig til at overlade udenlandske, kapitalstærke Selskaber saadanne Landstrækninger, som er nødvendige for saadanne store Foretagenders Gennemførsel. — Grunden har selvfølgelig været, at den portugisiske Regering ikke ønskede, at nogen af de store Nationer skulde faa større Interesser i Angola, da dette jo med Tiden kunde medføre en Forandring i Landets Styrelse, eller en eventuel Tilslutning til en af Nabokolonierne.

Der meddeles dog fra paalidelig Kilde, at man nu vil stille sig mere imødekommende, da Forholdene i Kolonien er saadanne, at der i høj Grad trænges til kapitalstærke Foretagender, som ved deres Virksomheder kan hjælpe Landet

Lobito.

— St. Paul de Loanda (Hovedstaden i Angola).

ud af det financielle Kaos, i hvilket det for Tiden befinder sig.

Det vil da for saadanne Foretagender være muligt at opnaa Koncessioner paa 25—50,000 Hektar Land, som bearbejdede efter amerikansk Mønster med Motorplove etc. og beplantet med Oliepalmer, Bomuld, Sisal o. s. v. vilde sikre Koncessionshaverne en glimrende Fortjeneste.

Landets Administration har desværre i en længere Aarrække ikke bidraget til, at Koloniens Produktionsevne er bleven udnyttet fuldtud, — tværtimod —, de forskellige Administratorer eller Generalguvernører, hvis Embedstid paa Grund af politiske og andre Forhold varierer mellem 6—18 Maaneder, har aldrig faaet Tid til at sætte sig ind i Landets Forhold, og ikke lært dette tilstrækkelig at kende, til at løse de agrikulturelle og andre meget vigtige Spørgsmaal, eller foretaget Forbedringer med Hensyn til Handelssamkvemmet med Nabokolonierne, hvilket er absolut nødvendigt.

Som bekendt var Tyskland før Krigen meget stærkt interesseret i Angola, og forsøgte at afkøbe Portugal den sydlige Del af Kolonien, som grænser op til dets tidligere Besiddelse Tysk Vest-Afrika, der som Agrikulturland er ret værdiløst. — For at anføre et Exempel paa, hvorledes Handelen paa Vest-Afrika har vist sig ret indbringende kan nævnes, at et Dampskibsselskab i sin Tid begyndte Fragtsejlads paa den vestafrikanske Kyst med 2 Sejlskibe. — Man oprettede Faktorier ved Guldkysten, i Kamerun, Togo ect., som ved Selskabets energiske og velorganiserede Arbejde, ved Dyrkning af egne Plantager og ved Byttehandel med de Indfødte, fremskaffede en tilstrækkelig Mængde Varer, til at man begyndte med at sende Fragtdampere i Stedet for Sejlskibe, som altid returnerede fuldt lastede, ogsaa med Varer fra andre Kolonier.

Indtil Krigens Begyndelse havde Rederiet oparbejdet en saa stor Forretning paa nævnte Kyst, at den kunde vedligeholde en regulær Fragtfart og Passagerforbindelse med ca. 25 Dampere.

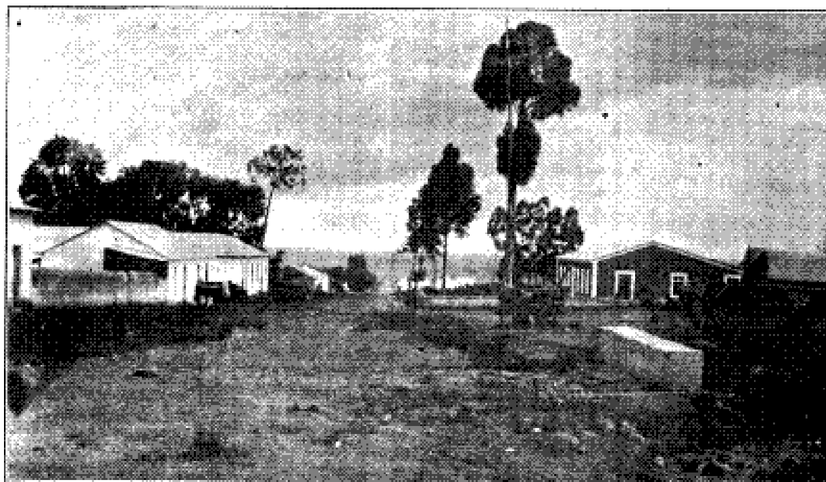
Indfødte Arbejdere.

Da dette Selskab paa Grund af Krigen, helt og holdent maatte indstille sin Sejlads paa anførte Pladser, og da andre udenlandske Rederier er endnu stærkere engagerede, byder der sig her en Lejlighed, som de skandinaviske Linier og oversøiske Selskaber burde udnytte for at sikre Landet de Fordele, som egen Frembringelse eller Køb af førnævnte Produkter paa Produktionsstedet medfører. Man vilde derved ikke alene spare Omladningsomkostninger, men man vilde ogsaa undgaa den Mellemhandleravance, som tidligere var uundgaaelig.

Med Hensyn til Samfærdselsmidler kan i Korthed nævnes, at der fra Landets 3 største Havne er følgende Jernbaner under Bygning:

Fra Loanda til det Indre af Landet ca. 350 Kilometer. Fra Lobito (et engelsk Selskab The Benguella Raylway Co.) bygges der en Jernbane, som skal forbindes med Kap-Kairo Banen, og som har naaet en Længde af ca. 750 Kilometer. Fra Mossamedes fører ligeledes en Bane ca. 200 Kilometer ind i det Indre. — Angaaende Exporten til Angola maa bemærkes, at der ogsaa for vor hjemlige Industri ligger et Marked som burde udnyttes. Før Krigen exporterede vi kun mindre Kvanta Smør i Daaser, lidt Ost og enkelte Konserves til portugisk Vest-Afrika, mer der er ogsaa Brug for mange andre Artikler, som vi kan levere, saasom Landbrugsmaskiner, Motorer etc.

G. Hyllested.

Humpata, en lille Landsby i det Indre af Angola.

Mossamedes. — Promenaden med Musiktribune i Baggrunden.

Benguella. — Rua Governador Montinho.

 SANGFUGLEN

Af *Joseph Hergesheimer* — Oversat af mag. art. *Ingeborg Andersen.*

(Sluttet.)

Om Aftenen var han fuld af Iver for at komme til Øvelserne igen. Franske Janin gjorde sit bedste, men for det meste maatte Harry synge sine »A'er« og »O'er« uden Vejledning. Janin havde ikke faaet sit hvide Pulver i tre Dage; han rystede paa Hænderne, saa han næsten ikke kunde holde paa Violinen. Omsider sagde han: »Kunde du ikke gaa ind paa Postkontoret og høre efter en Pakke til mig, — jeg venter noget Medicin, som skal afhentes.«

»Den Medicin er vist ikke stort bedre end Runnels Mixtur. Jeg tror næsten, jeg lader den blive, hvor den er.«

Den gamle Mand rejste sig vaklende, hans Læber bævede.

»Saa klarer jeg den ikke,« klynkede han.

»Sæt dig ned,« sagde Harry Baggs kort. »Jeg skal nok gaa. Det er for sent nu at prøve paa at faa dig paa ret Køl. Du er kommet for langt ned.

Det var varmt, næsten hedt. Han gik langsomt nedad Vejen til Byen. Til venstre laa et stort graat Stenhus med store Træer og en dejlig Plæne foran. Omkring Haven stod en Ligusterhæk pa begge Sider af Kørevejen. Maanen lagde et dæmpet Sølvskær over hele Sceneriet; fra Verandaen hørtes klare, kultiverede Stemmer.

Harry Baggs standsede; han havde aldrig før set saa dejligt et Sted. Det fyldte ham med en Længsel, som næsten gjorde ondt. Det derinde var en helt anden Verden; der gik Livet nemt og behageligt, og der kunde man faa Lejlighed til at synge, saa meget man vilde. Han hørte Latter, munter og sorgløs som en Fugls Trille. Han ønskede bare, at han kunde blive, sidde ubemærket paa Grøftekanten og nyde al den Skønhed; men Tanken om Franske Janin, som maatte sidde og lide, inden han fik sin Gift, drev ham videre.

Han naaede Postkontoret og spurgte efter en Pakke til Janin. Ekspedienten saa noget mistænksomt paa ham, men udleverede ham tilsidst en lille omhyggeligt emballeret Pakke. Paa Hjemvejen tænkte han paa, at alt, hvad han brød sig om, var at faa Lejlighed til at prøve sin Stemme — saa vilde han gerne ofre alt andet. Der boede noget i ham, som gjorde det umuligt for ham at nøjes med en almindelig lille tryg Dagligtilværelse, selv om den blev ham tilbudt. — — —

VI.

De følgende Aftener arbejdede de flittigt; saa fik franske Janin et af sine Sløvhedsanfald, hvor han fuldstændig tabte Modet.

»Jeg har ikke Kræfter nok til at undervise dig,« sagde han til Harry. »Jeg er død, inden du kan lade dig høre; og desuden burde du øve dig hele Dagen og ikke gaa der og rode i Jorden og synge lidt om Aftenen. Du har Stemmen, men det er ikke nok; du maa arbejde med den hele dit Liv.«

»Jeg er stærk,« erklærede Harry Baggs; »jeg kan taale mer end de fleste.«

»Ja, det er godt nok; men der maa være Plan i det lige fra Begyndelsen. Methoden maa være god. Jeg ligger nok og er død paa et eller andet Hospital eller i en Grøft, naar du knapt nok er begyndt. Men husk, at det var Janin, som opdagede dig, det var ham, som reddede dig fra at gaa i Hundene og gav dig din første Undervisning.« Pludselig slog han om. »Lad mig blive hos dig, Harry,« bad han. »Tag mig med dig. Du vil blive rig en skønne Dag. Jeg skal holde op med Morfinen; maaske er jeg ikke helt ødelagt endnu Pas nu paa!« Han hævede Buen.

»Nej,« raabte han og slog af, »Træk Vejret dybt, helt nede fra Mellemgulvet. Ikke mase paa! Rolig! Rolig! Ikke forcere Tonen!«

Hans Energi svandt snart; Taarerne piblede frem under de indfaldne Øjenlaag. Han listede Haanden ned i Lommen og tog noget Morfin. Harry Baggs følte sig paa engang træt og haabløs. Hvad skulde dette her dog føre til! Hvorfra skulde han faa Penge og Tid til det nødvendige forberedende Arbejde? Han ejede intet udover sine Pjalter; han havde ikke andre end den gamle Mand her at holde sig til. De drev for Vind og Vove udenfor Livet, ligesom de Hytter, de beboede, laa udenfor den rigtige By nedenfor Bakken.

Han rejste sig, lod Janin sidde og gik langsomt langs Gærdet ud paa Vejen. Maanen var i Tiltagende; Æbletræerne var afblomstrede, de hvide Blade lyste paa Jorden. Han kom til at tænke paa det graa Hus med Hækken og de gamle Træer; pludselig længtes han efter igen at mærke den velgørende Fred og Ro, som strømmede ud fra det; han fremskyndede sine Skridt og stod snart udenfor Haven.

Saa satte han sig paa Grøftekanten og stirrede derind. Han kunde høre de samme Stemmer fra Verandaen, sorgløse og muntre, fulde af Latter. En Stol skrabede mod Gulvet. Det var saa nær ved ham altsammen — og dog i en anden Verden. Der var nogen, som gik inde i Huset; et Vindue blev oplyst. Et Øjeblik efter klang en ganske dæmpet Musik af Strengeinstrumenter ud over Hækken. Den kom saa uventet og lod saa bedaarende, at Harry Baggs næsten ikke turde trække Vejret. Harmonierne var ganske simple og naturlige, og saa begyndte pludselig en Mand, hvis Stemme mindede om hans egen, at synge. Tonerne steg, runde og fuldkomne, baarne af et glødende Temperament. Først tilsidst, da Stemmen døde hen, gik det op for Harry Baggs, at det ikke var et Menneske, men en Grammofon, han havde hørt.

Stemmen i sig selv gjorde ikke saa stærkt et Indtryk paa ham, undtagen for saa vidt den lignede hans egen; det var Sangen, som betog ham fuldstændigt. Han havde aldrig før hørt Musik, der var paa en Gang saa klar og saa dyb. Han var straks, med et lille Stik i Hjertet, klar over, at det maatte være en af de berømte Sange, Janin havde talt om. Endnu et Øjeblik hang Lyden af Strengeinstrumenterne i Luften, saa døde den hen, men Harmonierne klang stadig i Harry Baggs' Øren. De fyldte ham med en svulmende Følelse af Triumf, en Rigdom, som fødte helt nye Tanker og Stemninger i hans Sind.

Han rejste sig og stod et Øjeblik og ventede, men der kom ikke mere. Egentlig var han glad over det, for han vilde nødig have sit første Indtryk forstyrret. Og saa skyndte han sig henad Vejen og op til det Sted, hvor han havde efterladt Franske Janin, der endnu laa og sov i Græsset. Baggs greb ham i den magre Skulder og rystede ham vaagen.

»Jeg har lige hørt noget,« sagde han. »Hør efter engang! Hvad er det?«

Og uden større Omsvøb satte han i med Sangen, uden Ord naturligvis, men Melodien sang han igennem fra først til sidst uden Vaklen. Janin var blevet lidt irriteret over at blive vækket saa brat og svarede gnavent:

»Det er Serenaden af Don Juan — Mozart. Og hvad med den?«

»Den er vidunderlig,« erklærede Harry Baggs. »Er der flere som den?«

»Ja, den er god,« indrømede Janin, hvis Interesse nu blev vakt; »men der findes dem, som er bedre — Figaro, Barberen i Sevilla, Brindisi fra Hamlet. Jeg dirigerede engang Finalen af Hamlet. Jeg saa Dirigenten —«

»Jeg maa have fat i dem alle,« brød Drengen ind.

»Nu er der andre og nyere — de skal være endnu smukkere; men jeg kender dem ikke.« Janin rejste sig og støttede sig til Hegnet. »Giv mig en Haand. Det løber lidt rundt for mig i den sidste Tid; jeg kan ikke mere saa godt holde Retningen. Jo, den er af Don Juan — *»Deh vieni alla finestra«* — kom hen til Vinduet, betyder det. Jeg er glad over, at du ikke er Tenor; de er saa skrøbelige og i Reglen tarvelige. Men du er en flink Fyr, Harry; du vil ikke lade en gammel Mand i Stikken.«

Hans Stemme var lige saa hastig og svag som hans Aandedræt. Harry Baggs tog ham i Armen og ledte ham ned til deres primitive Logis.

Franske Janin gik ind først, og i samme Øjeblik hørte Harry hans spinkle, klynkende Stemme:

»Der ligger nogen i den fine Seng, du lavede til mig!«

Harry Baggs gik ind i Hytten og ruskede i den sammenkrøbne Skikkelse.

»Kan du komme væk fra den gamle Mands Plads!«

Den ubudne Gæst afleverede en Række udsøgte Eder.

»Der er ingen reserverede Pladser her!«

»Ud med dig!« sagde Baggs truende.

Skikkelsen rejste sig i Mørket, og Drengen sendte ham paa Hovedet ud af Døren. Franske Janin sank med et Lettelsens Suk til, bage paa det tarvelige Leje af Straa og Sække. Han greb fat i Harrys kraftige Arm.

»Her bliver vi ikke længe,« erklærede han. »Diamanter i Skjortebrystet!«

Han faldt øjeblikkelig i Søvn, stadig med Haanden om Harys Arm.

Men Harry havde kun Tanker for en Ting; han løsnede Grebet om sin Arm og gik igen ud af den snævre Hytte. Han maatte se Himlen, for at kunne synge sin Sjæls Triumf ud i det uendelige Rum.

VII.

Den næste Dag gik uden større Oplevelser. Om Aftenen gik Janin og Baggs op til Landevejen, hvor de blev staaende og lænede sig op mod Hegnet. Røgen fra Baggs' Pibe steg lige op i den stille Luft; det var varmt og dejligt. Franske Janin sagde:

»Jeg forhørte mig i Byen i Dag om Huset derhenne i Svinget. Det lader til, at han har Penge; han kommer kun et Par Maaneder om Foraaret — ligesom vi andre — og saa rejser han til Europa. Det kunde jo være, at han forstod sig paa Stemmer.«

Den blinde Mand stod lidt og spekulerede.

»Ulykken er,« sagde han irriteret, »at vi har ikke noget at synge. Den med Niggeren gaar ikke. Du skulde kunne noget i Retning af Serenaden.«

»Og i og for sig,« tilføjede han lidt efter, »hvorfor egentlig ikke? Jeg kunde lære dig Ordene — det er italiensk; Melodien kan du jo næsten. Det er den omvendte Verden,

men du kommer jo heller ikke fra Konservatoriet. Du kan glemme det, naar du er kommet i Gang, og gaa tilbage til Øvelserne.«

»Naar kan vi begynde?« spurgte Harry Baggs.

»Vi maa fikse os op, saa godt vi kan,« vedblev Janin, optaget af sine Planer, »og saa en Aften gaa op til Verandaen. Og saa vil jeg sige: »Mr. Brinton« — saadan hedder han — »jeg er M. Janin, tidligere ved Opéra Comique, og jeg vil gerne bede Dem høre paa en Elev af mig. Jeg har hørt alle de store, og denne Dreng er bedre« — han standsede og tog Morfin.

»Kan du ikke holde op med det bare *en* Dag?« spurgte Harry Baggs helt desperat. »Hører du?«

I afmægtig Harme maatte han staa og se paa, at den gamle Mand faldt sammen uden at kunne holde fast paa en fornuftig Tanke. Janin hang som en Klud over Hegnet.

»Kom saa her, dit gamle Fjols!« udbrød han, harmdirrende over ikke at kunne begynde med det samme. Han maatte næsten bære Janin ned i Seng.

Men næste Dag begyndte han virkelig paa Serenaden under den gamle Mands vaklende Vejledning. »*Deh vieni alla finestra*«, sagde Franske Janin for ham. »*Deh vieni*« — Harry Baggs anstrengte sig, saa Sveden stod ham paa Panden, for at faa fat i de svære, fremmede Ord. Janin gjorde en Kæmpeanstrengelse for at undvære sin Stimulans; den tog hans Kræfter, saa han var helt kold, selv midt paa Dagen i Solskinnet; men selve Kampen fik hans Livsaander til at blusse op og laante ham en kortvarig Energi. Han talte om fremmede Steder og store Operaer — San Carlo i Neapel og Scala — Harry Baggs kendte ikke Navnene, men han lyttede begærligt. Det gik lidt langsomt med at lære Serenaden; Franske Janin glemte undertiden flere Sætninger, som han saa bagefter kom i Tanker om; en hel Linje maatte han digte til, saa godt han kunde.

Men omsider var de da saa vidt, at Drengen kunde synge den med nogenlunde Forstaaelse; Janin havde oversat den og forklaret ham Handlingen og den paagældende Scene.

»Du skulde have noget ordentligt Tøj,« sagde han til Harry Baggs; og igen talte han om Nødvendigheden af Diamanter i Skjortebrystet.

»Ja, det har jeg nu altsaa ikke,« erklærede Harry kort; »de kommer til at lade være at se paa mig, mens jeg synger.«

Han laante en rusten Barberkniv og barberede sig selv, saa godt han kunde; saa vaskede han sin eneste Skjorte og prydede sin flossede Flip med et ubestemmeligt Slips.

Det var en pragtfuld Aften; Maanen stod fuld og rund paa Himlen og kastede lange Skygger henover Landskabet. Harry Baggs trak Vejret dybt: »Skal vi saa gaa?«

Franske Janin gjorde Indvendinger; han var ikke færdig; han vidste ikke rigtigt, hvad han skulde sige. Omsider kom det: »Og hvad har jeg saa at vise frem? Maaske ler de af mig — af mig, Janin fra Opéra Comique. Og det kunde jeg ikke finde mig i.«

»Men jeg skal jo synge,« sagde Drengen; »og hvis der er noget ved det, ler de ikke. Hvis det er sandt, hvad du har sagt, bliver de nødt til at tro dig.«

»Og saa har jeg det slet ikke godt i Aften — det sidder i mine Ben.«

»Tag nu bare Violinen.«

Men her stødte de paa en ny Vanskelighed: Franske Janin nægtede rent ud at spille paa det forhaandenværende Instrument for et kritisk Publikum. »Den hviner jo som en Kat,« erklærede han. »Skal jeg maaske staa der og være til Grin?«

»Naa ja ja, saa synger jeg alene. Kom nu bare med.«

Janin var usikker paa Benene; han snublede paa Stien op til Vejen og standsede ved Hegnet, hvor han fik nye Betænkeligheder; men Harry Baggs bragte ham til Tavshed og tvang ham frem. Drengen havde ondt nok ved at bekæmpe sin egen snigende Angst; hvis Janin havde taget fejl, hvis hans Stemme ikke duede, hvis de lo af ham, saa var han færdig. Han følte, at en Lejlighed som denne kom aldrig igen. Hvis der ikke var noget ved hans Stemme, havde han ikke mer noget at leve for, ingen anden Interesse, som kunde hindre ham i at gaa i Hundene. — Dette erkendte han selv fuldstændig klart.

. . . . Hvis han ikke kunde synge, vilde han synke dybt, dybere end Janin; maaske ligesaa dybt som Dake. — — — —

»Kom nu,« gentog han brysk og ledte sin Ledsager henad den hvide, lysende Vej.

Det var virkelig, som om Janin tabte Kræfterne efterhaanden. Han standsede og tog efter Vejret.

»Jeg kommer til at tage lidt,« hviskede han, »bare en Ubetydelighed. Det sætter lidt Liv i mig; der skal meget til nu, for at jeg skal falde hen.«

Han tog den kendte Flaske frem og slugte noget af Pulveret — med uventet Virkning. Skikkelsen rankede sig op, og Gangen blev sikrere. Ogsaa hans Tanker blev forbavsende klare.

»Jeg maa hvile lidt,« erklærede han saa bestemt, at Harry Baggs fulgte ham uden Indsigelse. De satte sig paa Grøftekanten. »Du er en flink Fyr,« vedblev Janin, »og du bliver en stor Kunstner. Du skal naa op blandt de bedste. Men der vil blive strengt for dig i Begyndelsen. Du kan ikke have noget Paahæng. Jeg vilde kun skade dine Chancer, naar du kom trækkende med saadan en gammel, laset Morfinist. Og jeg vilde falde tilbage, Harry; jeg sidder fast i det, som du siger. Folk vil ikke have noget med mig at gøre, og jeg vilde ikke føle mig veltilpas mellem andre Mennesker. De vilde bare spørge mig, hvorfor jeg ikke blev Dirigent.«

»Kom nu,« gentog Baggs for tredie Gang. »Ellers bliver det for sent.«

Han fik Franske Janin paa Benene og i Gang igen.

»Du kender ikke Livet vedblev Janin. »Du vilde blive ked af mig og maaske faa mig anbragt paa et eller andet Hjem. Og det kunde jeg ikke holde ud.«

Harry Baggs hørte ham næppe. Hans Angst tog til for hvert Minut. Maaske vilde de ikke engang høre paa ham. Sæt de nu var rejst!

Han tog et Tag i Franske Janin; han vidste, at ved først givne Lejlighed vilde den gamle Mand synke hen i en Døs.

»Jeg har gjort alt, hvad jeg kunde for dig, Harry,« klynkede den gamle. »Lidt Nytte har jeg dog gjort. Janin var den første, som fik dig til at tage fat; vent nu bare ikke for meget.«

»Ja, hvis jeg naar noget, saa er det din Skyld«, sagde Harry Baggs.

»Jeg vilde gerne se det altsammen igen«, sagde Franske Janin. »Jeg kender det saa godt. Hvem skulde have troet,« — hans Stemme lød helt andægtig — »at det var den gamle, fordrukne Janin, som gjorde det! Og du glemmer det ikke!«

De standsede udenfor Indgangen til det Hus, de søgte. Harry Baggs saa Folk paa Verandaen; han genkendte en Mandsstemme, han havde hørt før. Til højre for Vejen stod et tæt Ahorntræ, som kastede dyb Skygge, men ellers laa Stykket op til Huset i klart Maaneskin.

Han vilde gaa frem, men Janin trak ham ind i Skyggen fra Træet.

»Syng her«, hviskede han. »Kan du se et Vindue? — *Deh vieni alla finestra*«.

Harry Baggs stod under Træet; nu, da det gjaldt, snørede hans Hals sig sammen, og Stemmen gik væk.

»Nej,« sagde han usikkert, »du maa sige noget først.«

Han følte, hvor den gamle Mand rystede. Han maatte altsaa stole paa sig selv, og med Fortvivlelsens Ro gik han lidt frem og istemte den første Tone af Serenaden.

Fra Verandaen hørtes et lystigt Udbrud af Overraskelse; men der blev stille, efterhaanden som Stemmen udfoldede sig, og Tonerne, rige og dybe, vældede frem fra hans mægtige Bryst.

Sangen gik mod Slutningen; Harry Baggs havde ikke Sans for andet end Vinduet over sig; og i de sidste Toner lagde han al sin Længsel og al den Fortvivlelse, hans Hjerte havde rummet i de sidste, forfærdelige Aar.

Der blev stille, og Harry Baggs stod uden at røre sig med bøjet Hoved. Saa brød der en sand Bifaldsstorm løs, og flere Skikkelser kom henimod dem.

Franske Janin puffede pludselig Drengen bort fra Træet ud i det skarpe Maanelys.

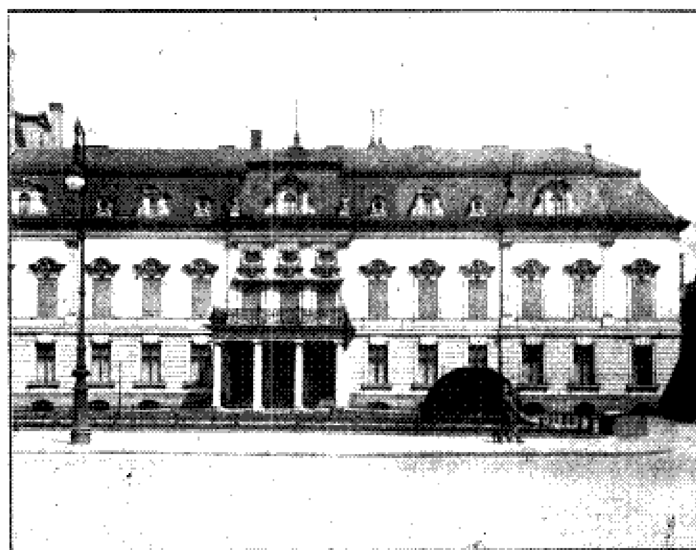
»Gaa saa ud i Livet til Ære og Berømmelse,« hviskede han hen for sig, »og kom aldrig mer tilbage!«

— — —

Han vendte sig og gik med hastige, usikre Skridt ud i Mørket.

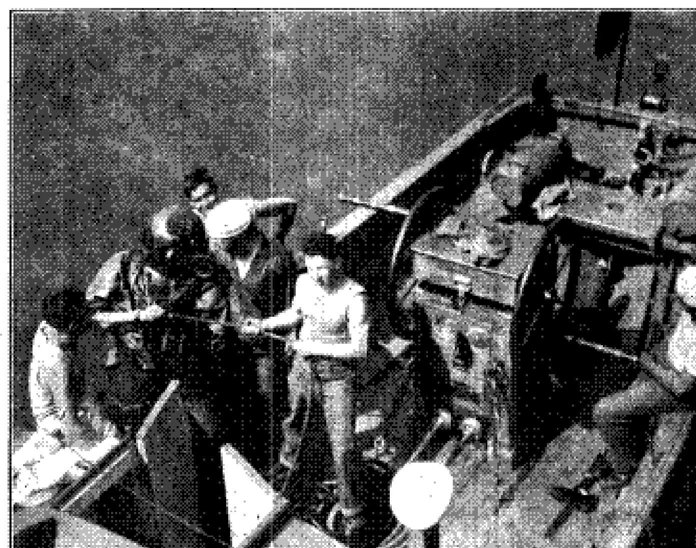
Massedemonstration af Arbejdsløse i Berlin.

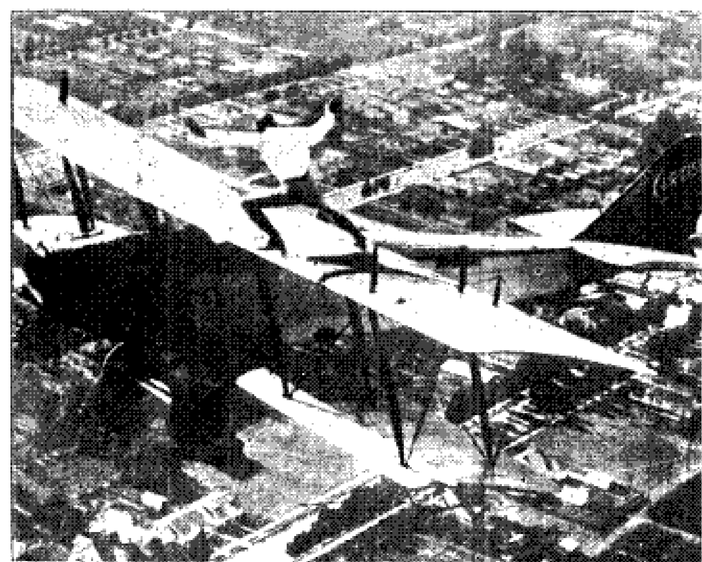
Det franske Gesandtskabs Bygning i Berlin, der har været udsat for Demonstrationer.

Berlinske Skoleborn rejste til Danmark, samtidig med at Flensborgbornene holdtes tilbage.

Engelske Dykkere fisker Miner i Kanalen.

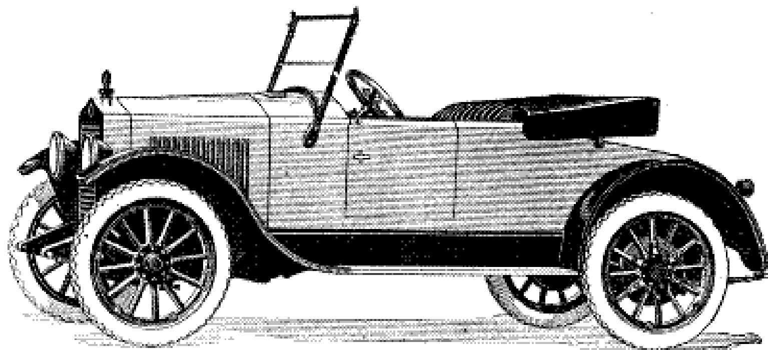

En amerikansk Flyverløjtnant staaende paa et Aeroplan i 90 miles Fart.

Smart til det sidste: En Amerikaner lader sig begrave pr. Flyvemaskine.

Essex Roadster

Forener Økonomi med Kvalitet.
Et elegant Let-Automobil.

Alle de gode Egenskaber, som den 5 Personers Essex Vogn saa hurtigt er blevet anerkendt for, genfindes i den 2 Personers Essex Roadster. — Dens elegante Linier i Forbindelse med at den er hurtig, levende og let at køre sætter den i første Række blandt 2 Personers Automobiler.

Telegram-Adresse: „Essexmotor", Detroit.

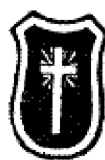
Generalrepræsentanter for Danmark:

SKANDINAVISK MOTOR CO., A/S

Semler & Matthiassen København — **Smith & Co., A/S** Odense

Hoveddepot: **Nørregade 7, København. Telf.: 10 706.**

Dansk Paramenthandel.
K. F. U. M. Gothersgade 115 A, 1.
Alterbeklædninger, Messehageler, Kirkeeffekter, Præstekjoler, Præstekraver, Titus-Stager, Grundtvigstager, Alter-Særkalke, Lysekroner etc. —
Telefon: Byen 4558.

Brug daglig

forfriskende — bakteriedræbende.

D. B. ADLER & Co.
BANKIERS

Alle Bankforretninger udføres.

61 ØSTERGADE 61
KØBENHAVN K.

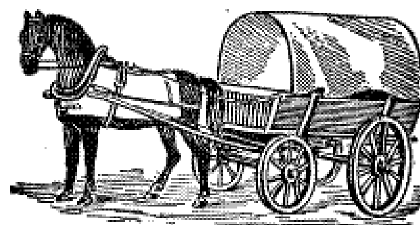
Karise Kost- og Realskole
(2 Timers Rejse fra København), forbereder til Præliminæreksamen og har Eksamensret. Nyt Skoleaar begynder 17. April. Forlang Program. Telefon Karise 55. K. A. Kristensen, Karise.

NIELSEN & LINDVAD
TLF 595
GLAS & PORCELÆN MAGASIN
24 FREDERIKSBERGGADE 24

SPISESTEL

LIMOGES PORCELÆN

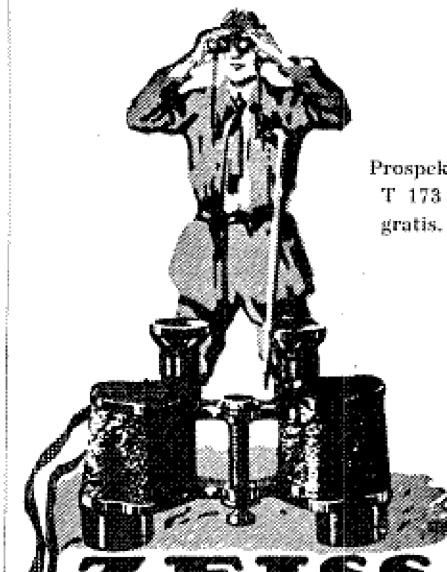

Presenninger
bedste Kvalitet, billigste Priser.
Presenninger udlejes.
Olietøj, Skindklæder
Hestedækkener
CHR. MØLLER A/S
Amaliegade 43, Telf. C 687.

V. K. Tandpasta

Recept af Hoftandlæge Vorslunds-Kiær.

Pension Solhøj, Køge Bugt.
Sommergæster modtages fra 15. Maj; moderate Priser, dejlig flad Badestrand, stor Granplantage, god Forbindelse fra Kjøbenhavn, godt Køkken.
Frk. *Alma Petersen,*
Solhøj, Jersey Strand, Lille Skensved.

Prospekt T 173 gratis.

ZEISS
Prismekikkert
for Rejse - Sport - Jagt.
Største Lysstyrke - Største Synsfelt

Berlin — Hamburg — Wien — Tokio — Buenos Aires

Repræsentant for Danmark:
H. Lundbech & Co.
København B. — Frederiksberggade 14

Claus L. Smidt
Bankier & Vexellerer
Deltager i Kursnoteringen

Køb og Salg af Obligationer og Aktier samt Checks paa Udlandet

Bredgade 25
Telefoner: 1213-10513-13725
Telegram-Adresse: „Security"

Abonnér paa

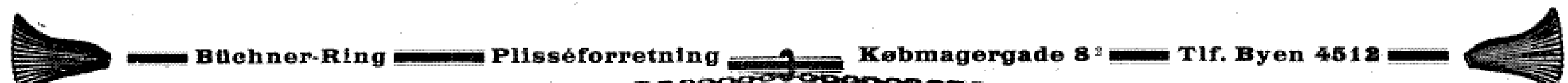
Illustreret Tidende

for Juli Kvartal.

10 Kr.

Hidtil udkomne Numre i Juli Kvartal eftersendes.

EXPEDITIONEN, NØRREVOLD 38

Dame-Frisør.
M. & O. LOTZFELDT, Amagertorv 10.
Atelier for Haarfarvning.
Telefon Byen 3601.

Al Slags Udhugning og Maskinbroderi **Plissè - Hulsøm** Vaffelsyning Fjer og Boa renses og kruses

Højskolehjemmet i Hillerød
(3 Minutter fra Banegaarden) anbefales. - Telefon 239.

En ideel Sommerdag tilbringes paa

HOTEL „GYLFE" pr. HUMLEBÆK

Smukkeste Restaurant og Strandpark.
Concert: Harald Andersen (forhen Bristol).

Telefon Humlebæk 7. **Chr. Liisberg-Larsen,**
forhen Hotel Hafnia.

Hotel-Pension Trouville,

Hornbæk, aabnes efter endt Ombygning og fuldstændig Nymontering den 20. Maj som Kystens eksklusiveste Etablissement. Fransk Køkken, Grillroom, udsøgte Vine, Billiard, Tennisbane, beliggende direkte i Plantagen, 100 Meter fra Stranden, den smukkeste Beliggenhed i Hornbæk. Fuld Pension med Værelse fra 20 Kr. om Dagen. Bestillinger modtages til Ferien. Telf. Hornbæk 19. Sæson 20. Maj — 15. September. H. Andersen, tidligere Hotel Kaiserhof, Berlin.

Pension og Skolehjem i Hillerød. For unge Piger og skolesøgende Pigebørn, der skal frekventere enten Statsskolen eller Frk. Mørks Skolé i Hillerød, har jeg i min ved Slotssøen beliggende gode og smukke Villa »Solbakken« oprettet et Hjem og modtager Pensionærer enten nu eller efter Sommerferien. Reference: **Skolebestyrerinde Frk. M. Mørk,** Hillerød, **Rektor, Dr. phil. Hude,** Hillerød, og **Overretssagfører Carl Becker,** Vestre Boulevard 10, København.
Alma Thorvildsen, Hillerød.

Martha Sahls Fagskole for Husholdning.

3 Maaneders Sommerkursus for Viderekomne i April—Juni med eller uden Pension. — Program sendes. — Helenevej 1 A, København V. Telefon 12424.

M. Mørks Skole og Hjem for Børn og unge Piger
Forberedelsesskole, Mellemskole, Realklasse, Fortsættelseshold.
Aarlig Betaling 1200—2000 Kr. **Marie Mørk,** Hillerød.

AALSGAARD BADEHOTEL pr. Aalsgaard St.
Bedste Udflugtssted paa Hornbækbanen. Glimrende Beliggenhed.
Storslaaet Udsigt. 1. Kl. Køkken. Pensionærer modtages.
Telefon Hornbæk 22. (Aaben Dag og Nat). *Johannes Kock-Petersen.*

HOTEL PRINSEN — FREDENSBORG — Telefon 36.
1 Kl.s Restauration. — Stor skyggefuld Have, hvor Madkurve kan medbringes. — Gode Værelser. — Bilgarage. *Vilh. Halling.*

Brug
A/s HOLTEN & LINDEMANN'S
LANOLINSÆBE
og øvrige kendte medicinske Sæber.

Zoologisk Have i København

har nu kompletteret sin Dyrebestand efter Krigen, saa den er saa stor og fyldig som nogensinde.

I Sommerens Løb ventes flere Sendinger af nye Dyr. — Udsigtstaarn, det højeste Udsigtspunkt i København og Omegn. Terrarium, gode Restaurationer.

Faas overalt

Tuber à 0,85 og 1,25

KJØBENHAVNS PRIVATE LAANEBANK
STIFTET 1854 **(DANSK ARBEJDERBANK)** STIFTET 1854
Aktiekapital og Reserver ca. 15 Mill. Kr.

HOVEDKONTOR: AMAGERTORV 5
WALKENDORFSGADE 16

Afdelingskontorer:
Kongens Nytorv 24. Østerbrogade 68.
Vesterbrogade 84. Nørrebrogade 16.
Istedgade 57. Amagerbrogade 151.
Falkonerallé 72.

Samtlige Kontorer er aabne fra 10—6, Lørdag fra 10—2.

Bankbog 3½ pCt. **Konto Kurant 4 pCt.** **Indlaan 4½ à 5 pCt.**

Varelotteriet

Støtter dansk Haandværk og Industri.

Overskuddet fordeles til samfundsnyttige og velgørende Institutioner over hele Landet.

118,000 Lodder — 75,000 Gevinster.

Lodsedler faas hos Kollektørerne og i Hovedkollektionen.

FINSEN INSTITUTETS KLINIK FOR INDRE :: SYGDOMME ::
ROSENVÆNGETS HOVEDVEJ 37 :: KØBENHAVN
modtager Patienter med Hjærte- og Nyresygdomme, rheumatiske Lidelser og Astma.

Prisen paa Enestue........	24	Kr. daglig	Behandling iberegnet.
„ „ Tosengsstue....	12½	„ „	
„ „ Fællesstue.....	8.75	„ „	

Angaaende Indlæggelse bedes man henvende sig til Overlægen (Dr. med. V. RUBOW), som træffes „Axelborg", Axeltorvet, Kl. 1—2, samt efter forudgaaende Aftale paa Klinikken i Rosenvænget Kl. 10—11, Telefon Øbro 1897 y. Prospekt sendes paa Forlangende.

Viggo Jensen's elektrom. Etabl. A/s
Borups Allé 128, København L.
Telefoner: 9692 & 9693. Tlgradr.: Generator.

Elektromotorer ... ... Dynamoer
Omformere ... Transformatorer

FORLANG TILBUD **FORLANG TILBUD**

Illustreret Tidende
Nørrevold 38
Telefoner: 8338 - 8358

REDAKTION:
Redaktør: W. Thulstrup. - Midlertidig ansvarsh.: H. Rørdam.
Træffes hver Dag Kl. 1—2.
Alle Breve angaaende redaktionelle Anliggender bedes adr. til Redaktionen.

EXPEDITION:
Aaben fra Kl. 9—4. — Clicheer: Lind Hansens Reproduktionsanstalt. — Trykt i Krohns Bogtrykkeri, København.